

1.	Nazwa kierunku	organizacja produkcji filmowej i telewizyjnej
2.	Wydział	Szkoła Filmowa im. Krzysztofa Kieślowskiego
3.	Cykl rozpoczęcia	2025/2026 (semestr zimowy)
4.	Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
5.	Profil kształcenia	ogólnoakademicki
6.	Forma prowadzenia studiów	niestacjonarna

7.	Informacje podstawowe o module	
Nazwa modułu		Historia polskiego kina
Kod modułu		W8-OF-N1-HPK
Liczba punktów ECTS		3
Język wykładowy		polski
Cel i opis treści kształcenia		Celem realizacji modułu/modułów jest zaznajomienie studenta z najważniejszymi zjawiskami z zakresu polskiej sztuki i kultury filmowej oraz przemysłu kinematograficznego w ich rozwoju historycznym i uwarunkowaniach społecznych, politycznych i kulturowych okresu powojnia. Ośrodkiem kursu historii polskiego kina jest otwarcie przestrzeni dla wszechstronnego obcowania z konkretnymi wybranymi dziełami sztuki filmowej autorstwa najwybitniejszych polskich artystów kina powojennego. Student nabywa umiejętności czytania filmów mierzonej postępującą biegłością w posługiwaniu się kategoriami i regułami języka filmowego, wypracowanymi w kolejnych dekadach rozwoju powojennego kina w Polsce w nieustannej dialektyce konwencji i inwencji, pospolitej ideologii i autorskiego idiomu wypowiedzi filmowej, przy jednoczesnym wskazaniu na znaczenie polskiego kanonu filmowego dla kina w Polsce po przemianie ustrojowej w 1989 roku. Horyzontem kursu historii kina polskiego jest wzbudzenie u studentów głębokiego poczucia przynależności do tradycji polskiego kina, uruchomienie odpowiednich mechanizmów identyfikacji z tą tradycją i zainicjowanie procesu prowadzącego studenta do poczucia odpowiedzialności za jej przyszły kształt.
Lista modułów koniecznych do zaliczenia przed przystąpieniem do tego modułu (o ile to konieczne)		nie dotyczy

8.	Zakładane efekty uczenia się modułu			
Kod	Opis	Efekty uczenia się kierunku	Stopień realizacji (skala 1-5)	
HPK_1	Student jest obeznany z reprezentatywnym wyborem możliwych stylów, wypracowanych poetyk, różnorodnych estetyk i historycznych nurtów polskiej sztuki filmowej okresu powojnia	K_W13	5	
HPK_2	Student jest obeznany z twórczością wybitnych artystów polskiego kina, których dokonania należą do kanonu sztuki filmowej w Polsce	K_W13	5	
HPK_3	Student jest zdolny do świadomego rozpoznania oraz krytycznego analizowania i wartościowania obecnych w historii kina polskiego stereotypów związanych z przemysłowym i komercyjnym charakterem produkcji filmowej oraz jej zależnością od kontekstu ideologicznego w odróżnieniu od autorskiego idiomu wypowiedzi filmowej właściwemu dziełu sztuki filmowej	K_K03	5	
		K_U14	5	
		K_W13	5	

HPK_4	Student dostrzega rozmaite uwarunkowania oraz funkcje społeczne, polityczne i kulturowe kinematografii polskiej w jej rozwoju po II wojnie światowej oraz potrafi zanalizować ich powiązania z zmianami politycznymi i społecznymi w powojennej Polsce	K_W13	5
HPK_5	Student posiada umiejętność opisu, analizy i interpretacji autorskiej inwencji w użyciu środków wyrazowych języka filmowego i potrafi je zademonstrować na przykładach analizy wybranych filmów wybitnych twórców kina polskiego	K_K02 K_U14 K_W13	3 3 5
HPK_6	Student rozumie istotne znaczenie tradycji polskiej sztuki filmowej dla współczesnego kina w Polsce oraz posiada głębokie poczucie przynależności do tejże tradycji	K_K03 K_U14 K_W13	5 5 5
HPK_7	Student potrafi dyskutować w grupie nad omawianymi zagadnieniami, wyrażać własne opinie, odpowiednio wnioskować i argumentować na rzecz przyjętego stanowiska oraz samodzielnie formułować i indywidualnie wyrażać własne idee na piśmie	K_U15 K_W13	5 5
HPK_8	Student wykazuje zdolność do samodzielnego pogłębiania wiedzy i weryfikowania własnego stanowiska w oparciu o umiejętność elastycznego i otwartego myślenia nt. różnych modeli rozumienia sztuki filmowej	K_K01 K_U17 K_W13	5 5 5

9. Metody prowadzenia zajęć		
Kod	Kategoria	Nazwa (opis)
b01	Zbiór metod problemowych	Wykład problemowy <i>analiza wybranego problemu naukowego lub praktycznego z weryfikacją i próbą rozwiązania wykładanych kwestii oraz wskazaniem konsekwencji wynikających z tego rozwiązania</i>
b04	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: dyskusja/debata <i>wymiana poglądów z użyciem merytorycznych argumentów, w wyniku której dochodzi do ściągania się różnych poglądów, wypracowania kompromisów i określania wspólnych stanowisk; dyskusja prowadzona jest w oparciu o reguły wcześniej ustalone z grupą: w tym dotyczące czasu, sposobu i kolejności prezentacji stanowisk oraz zasad kulturalnej dyskusji; dyskusja służy poszukiwaniu najlepszych rozwiązań, prezentowaniu różnych punktów widzenia, nie jest rywalizacją; odmiany d.: burza mózgów, debata oksfordzka, dyskusja panelowa, drzewo decyzyjne, dyskusja konferencyjna; debata to uporządkowany spór pomiędzy zwolennikami i przeciwnikami jakiegoś poglądu, toczona zwykle przez specjalistów z dziedziny lub wybranych uprzednio przedstawicieli grupy zajmującej się wspólnym problemem</i>
b07	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: studium przypadku <i>case studies – wszechstronny opis zjawiska dotyczącego wybranej dyscypliny; odzwierciedlenie rzeczywistości, zaprezentowanie specyfiki zjawiska ze wszystkimi ważnymi jego aspektami do omówienia w ramach zajęć (co? gdzie? jak?); stosowane jako odtworzenie, przedstawienie, omówienie, diagnoza czynników, które kształtują zjawisko lub występują w interakcji z nim; pogłębiona jakościowa analiza i ocena wybranego zjawiska</i>
c02	Zbiór metod eksponujących	Projekcja <i>odtworzenie materiału filmowego (video/film) w całości lub we fragmentach jako element ilustracji treści wykładanych w ramach zajęć, przedmiot analizy i oceny dzieła lub ćwiczeniowa metoda percepcji obrazu; film/video to dzieło/utwór artystyczny, ilustracja (w tym techniczna) treści/zjawiska/obiektu, prywatny zapis działania, obraz medialny, itp.</i>
c03	Zbiór metod eksponujących	Odtworzenie audio/słuchowisko <i>przygotowanie i odtworzenie materiału dźwiękowego (zapis audio) w całości lub we fragmentach, jako element ilustracji treści wykładanych w ramach zajęć, lub przedmiot analizy i oceny dzieła, lub metoda percepcji dźwięków, w tym utworu muzycznego, słuchowiska artystycznego, odczytanego tekstu artystycznego, naukowego lub medialnego; analiza materiału</i>

		dźwiękowego zarejestrowanego na nośniku w celu analizy zjawiska związanego z dźwiękiem
c04	Zbiór metod eksponujących	Spektakl jako warsztat artystyczny: przygotowanie i przedstawienie utworu dramatycznego lub innego dzieła sztuki teatralnej z udziałem osób odgrywających wyznaczone role; odegranie sztuki przed publicznością
c07	Zbiór metod eksponujących	Prezentacja mechaniczne przedstawienie syntetycznego obrazu treści w formie grafiki prezentacyjnej, np. szeregu slajdów lub innych form multimedialnych zwykle z omówieniem/innym komentarzem; typowe składniki prezentacji - tekst ujęty w punkty, wykresy, grafika (obrazy) i animacje; ew. efekty dźwiękowe lub muzyka; ilustracja multimedialna treści zajęć prezentowana w formie rzutowanego obrazu
e02	Zbiór metod praktycznych	Ćwiczenie produkcyjne - warsztat ćwiczenia polegające na wytworzeniu obiektu/produktu wg reguł/zasad/opisu NA jako mistrza określonego warsztatu
f01	Metody samodzielnego uczenia się	Autoedukacja metoda samodzielnego zdobywania, pogłębiania lub poszerzania wiedzy, umiejętności i komp. społ.; metoda komplementarna do procesu kształcenia realizowanego w ramach zajęć; przejmowanie zadania rozwijania i kształtowania kwalifikacji we własnym zakresie; samokształcenie
f02	Metody samodzielnego uczenia się	Indywidualna praca z tekstem poszukiwanie i zdobywanie nowych wiadomości z wykorzystaniem podręczników i innych źródeł pisanych (w tym w wersji cyfrowej); wyszukiwanie tekstów, dobór fragmentów do analizy/interpretacji, wykorzystanie innych tekstów do rozwiązania problemu w ramach studiowanego zagadnienia
f03	Metody samodzielnego uczenia się	Praca koncepcyjna samodzielnie (lub w wybranej grupie) realizowana aktywność (gł. intelektualna) skutkująca powstaniem pomysłu, idei, projektu; tworzenie planu w oparciu o wizję; opracowanie ogólnego zarysu projektu; wytworzenie uproszczonego szkicu wariantów postępowania/wytworu/dzieła

10. Formy prowadzonych zajęć

Kod	Nazwa	Liczba godzin	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Efekty uczenia się modułu	Metody prowadzenia zajęć
HPK-1	wykład	30	zaliczenie	HPK_1, HPK_2, HPK_3, HPK_4, HPK_5, HPK_6, HPK_7, HPK_8	b01, b04, b07, c02, c03, c04, c07, e02, f01, f02, f03

11. Praca studenta poza udziałem w zajęciach obejmuje w szczególności:

Kod	Kategoria	Nazwa (opis)	Czy częściowo zalicza się do BUNA-y?
a04	Przygotowanie do zajęć	Konsultowanie materiałów uzupełniających [względem wskazanych w sylabusie] uzgadnianie dodatkowych do wskazanych w sylabusie materiałów, służących realizacji zadań wynikających z uczestnictwa w zajęciach lub na potrzeby przygotowania się do nich	Tak
c01	Przygotowanie do weryfikacji efektów uczenia się	Ustalanie etapów realizacji zadań przyczyniających się do weryfikacji efektów uczenia się przygotowanie strategii realizacji zadania uwzględniającej podział treści, czynności i ich zakres, czas realizacji oraz/lub sposób pozyskania niezbędnych do jego wykonania materiałów i narzędzi, itp.	Tak
d01	Konsultowanie wyników weryfikacji efektów uczenia się	Analiza korekt/informacji zwrotnej ze strony NA dotyczących wyników wer. ef. ucz. przegląd uwag, ocen i opinii sporządzonych przez NA odnoszących się do realizacji zadania sprawdzającego poziom osiągniętych efektów uczenia się	Tak
d02	Konsultowanie wyników weryfikacji efektów	Opracowanie planu korekty i zadań uzupełniających/korygujących	Tak

	uczenia się	<i>przegląd i wybór zadań oraz czynności pozwalających na eliminację wskazanych przez NA błędów, ich weryfikację lub poprawę oraz zaliczenie zadania na, co najmniej, najniższym dopuszczalnym poziomie</i>	
--	-------------	---	--

Informacje dotyczące szczegółów realizacji modułu w danym roku akademickim znajdują się w sylabusie dostępnym w systemie USOS: <https://usosweb.us.edu.pl>.